

יום ג', ה' בכסלו תשס"ב (20 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ה' בכסלו, בשנת 5258 (1497) - **היום האחרון לגירוש היהודים מפורטוגל** – וזאת, לאחר קבלת ימי ארכה נוספים מעבר לתאריך הפורסם בצו הגירוש. כשנה לפני-כן, בדצמבר 1496, חתם מנואל ה-I, מלך פורטוגל, על צו שחייב את כל היהודים לצאת מהמדינה עד אוקטובר 1497 או להמיר את דתם. כ-120,000 יהודים ממגורשי ספרד התקבלו שם ע"י קהילה יהודית גדולה, וותיקה ומאורגנת היטב. מלך פורטוגל באותה שנה, המלך ז'ואן ה-II, הסכים לקלוט חלק גדול ממגורשי ספרד תמורת מס כבד, אך הגביל את שהותם במדינה ל**שמונה חודשים** בלבד! לאחר שחלף הזמן, נאלצו רוב המגורשים לעזוב את המדינה. יורשו של ז'ואן ה-II, המלך מנואל ה-I, שהבין שכלכלת ארצו תינזק מגירוש היהודים, החליט לבטל את הגירוש ולכפות על היהודים להמיר את דתם. בעקבות הצו שהוציא בדצמבר 1496, התנצרו יהודים רבים, חלקם גדול בעל כורחם. על-פי צו המלך הוטבלו לנצרות אלפי ילדים יהודים בניגוד לרצון הוריהם. היום ב-1497, כאמור, התיר המלך ליהודים שסירבו להתנצר לצאת את המדינה; רובם נקלטו בצפון אפריקה.

ויהודים מפרס וכורדיסטאן, מגלות מוקדמת יותר – גלות בבל, כעבור אלפים בשנים, חזרו לארץ מולדתם, לארץ הקודש, ו**ייסדו היום**, בשנת תשי"ב (1951-5712) **את העיירה, שדרות**. מקור שמה של היישוב מן הפסוק: "**ויבן** [שלמה] **את הבית** [את בית-המקדש] **ויכלהו, ויספון את הבית גבים ושדרות בארזים**" [מלכים א' ו' 9]. בניגוד לאווירה המשתמעת מן השם, מזוהה שדרות שנים רבות עם אבטלה, עוני ותחושת קיפוח, שהיו חלק מהווייתה כאחת מעיירות הפיתוח הראשונות. עם זאת, במשך השנים, נוסף לתעודת הזהות של העיר נדבך מרענן ואפילו מעורר תקווה לעתיד טוב יותר: שדרות ביססה עצמה, החל משנות ה-80, כ"בירת המוסיקה האתנית והלהקות הישראליות". כדי להוסיף ולעודד את התפתחות תרבות המוסיקה בעיר, הוקם בה מועדון ללהקות נוער בשם "**שדרוק**". קיימת גם תכנית להקים "מרכז התקשורת ומידע לשם קידום הלהקות והכשרונות המקומיים." [סיפורי ערים]

המשך המאמר על "מרד החשמונאים":

הטענה **השניה: סיכון** - שההתמרדות של יהודה המכבי וחבריו מסכנת את כל עם ישראל: אתה רוצה למסור את נפשך ואת נפש חסידיך לסכנות, ניחא, אבל היוונים אינם אוהבים מרדנויות כאלה. הם ייקחו נקם. אתה וקומץ אנשיך אולי תצליחו להנצל, בייחוד אם תנקטו שיטת מלחמה של מכה והתחמקות, אבל יהודים אחרים יסבלו. הרי היוונים אינם בוחלים בשיטות אכזריות: אם ייהרג גנרל אחד משלהם, יהרגו הם עיר שלמה! לאן יברחו כולם? האם כל האוכלוסיה האזרחית תברח למערות - נשים, ילדים וטף? אתה מסכן את כולם! בתקופה קודמת היה יהודי אחד שהלך בדרך זו, הלא הוא **מרדכי היהודי**, שלא כרע ולא השתחוה להמן, ובגללו גזר הצורר להשמיד, להרוג ולאבד את כל היהודים. שם זה נגמר טוב, ברוך ה', אבל הלא אין יודעים זאת מראש. אנחנו זוכרים

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בננו **יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע** בתוך שאר חולי ישראל

"הדף היומי לתולדותנו"

בס"ד

יום ג', ה' בכסלו תשס"ב (20 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.

אבא קובנר, 1978

מפורים של שנה שעברה את הסוף הטוב, אבל היהודים שם, ב"מגילת אסתר", לא ידעו
מה יעלה בסופה של התגרות זו.

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בננו **יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע** בתוך שאר חולי ישראל